

ΤΑ ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΒΡΕΤΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

«Μετά ενστάσεως ομολογείν τίμιον όνομα» = Με φρόνημα γενναίο να ομολογούμε την πίστη μας

(Διαταγαί αποστόλων Ε' VI)

Υπάρχει σήμερα ένα κενό, προπάτων στη ζωή των νέων, ψυχικό κενό. Κενό από την απουσία αξιών, ιδανικών, υψηλών στόχων και μεγάλων προσανατολισμών. Κενό που το διακρίνουμε στη διαλυμένη οικογένεια και την απροσωποποιημένη κοινωνία. Οι φορείς των θεσμών έχουν περιπέσει σε ανυποληψία. Το ατομικό συμφέρον κυριαρχεί οι νόμοι παραβιάζονται και η αξιοκρατία έχει καταλυθεί. Η πνευματική μας ηγεσία φαίνεται αλλοτριωμένη, η δημόσια διοίκηση γραφειοκρατείται...

Ο αμοραλισμός, ιδιαίτερα στον Ελλαδικό χώρο κατά τα τελευταία χρόνια, κερδίζει έδαφος, τα ήθη εκπίπτουν, το χρήμα θεοποιείται, οι αξίες χλευάζονται. Ο Ελλαδικός Ελληνισμός και ο Κυπριακός Ελληνισμός έχουν χάσει από το οπτικό πεδίο τους τα ιδανικά του Γένους. Η ξεδιαντροπιά, η αποποινικοποίηση της μοικείας, τα εύκολα διαζύγια, οι διαρρήξεις, τα ναρκωτικά είναι στην ημερήσια διάταξη. Σήμερα στην Ελληνική Κύπρο ντρεπόμαστε να αναφέρουμε τις πανιέρες αξίες: Πατρίδα, Θρησκεία, Οικογένεια, Παιδεία, Αυτοθυσία, γιατί βρισκόμαστε στο χώρο της σήψης, γιατί με αυτό τον «οπλισμό» προετοιμάζουμε ερείπια.

Αν ξεκίνησα παρουσιάζοντας τη σημερινή κατάσταση, είναι γιατί θλίβομαι τόσο πολύ συγκρίνοντας το σύγχρονο Κυπριακό Ελληνισμό με τον Ελληνισμό του 1955-59. Έχω ζήσει το έπος της Αλβανίας

Του Κωνσταντίνου Γιαλλουρίδη

1940-1941 έντονα, αλλά περισσότερο και από τη Βορειοπρωτοκλήσια εποποιία, τολμώ να πω, πως νιώθω περηφάνια για τη μικρή μου συμβολή στη μοναδική στον κόσμο ολόκληρη επανάσταση των νέων, τη θρυλική ΕΟΚΑ. Είχα την τιμή να βρίσκομαι στη θέση του γυμνασιάρχη ενός ακριτικού Γυμνασίου στη Μαραθάσα και από τη θέση αυτή και σαν μέλος της ΕΟΚΑ να παρακολουθώ από πολύ κοντά τη νεανική ψυχή, που «ένιωθε για τη Μάνα Ελλάδα στα σπλάχνα της χαλασμό». Την Ελλάδα τη συνταύτισαν τα παιδιά μας με την ελευθερία και όπως έγραψε ο υπέροχος εκείνος οπλαρχηγός ο Κυριάκος Μάτσης στους γονείς του την παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 1958: «... από μικρά παιδιά φούντωνε η φλόγα και θέριψε και μας έσπρωξε σε κάποια ανεβάσματα και σε κάποιους δρόμους, που είμαστε αποφασισμένοι να τους περπατήσουμε ως το τέλος».

Αυτή τη φλόγα είχαμε και οι πολιτικοί κρατούμενοι των Άγγλων σ' όλα τα κρατητήρια και ιδιαίτερα των Πλατρών, του Πολεμίου και του Μάμμαρι, όπου είχα την ύψιστη τιμή να προσφέρω τις μικρές μου υπηρεσίες στο μεγάλο αγώνα.

Στη σημερινή συγκέντρωση, που γίνεται στην Κοκκινότριμιθιά θα θυμηθούμε οι πολιτικοί κρατούμενοι των Άγγλων τις ανεπανάληπτες εκείνες μέρες της λεβεντομάνας ΕΟΚΑ, τον αξέχαστο αρχηγό μας Γεώργιο Γρίβα-Διγενή και θα ανανεώσουμε την πίστη μας, την πίστη των παι-

διών μας στο αγωνιστικό εκείνο πνεύμα που έδωσε περιεχόμενο στη ζωή μας.

Με συγκίνηση τη Μέρα αυτή θυμούμαστε τους συγκρατούμενούς μας, αυτούς με τους οποίους οραματιστήκαμε μια Κύπρο Ελληνική στο φως του Χριστού λουσομένη. Εκεί στους τοπούς της δοκιμασίας τολμήσαμε να αντικρίσουμε τους ήρωες και μάρτυρες της Ελληνικής Ιστορίας μας χωρίς ντροπή, γιατί αποφασίσαμε να πεθάνουμε για τα ιδανικά μας. Γνωρίζαμε, ότι την άγια θρησκεία μας θεμελιώσαν «οι απόστολοι, οι ιδιώτες και αγροίκοι και αμαθείς και αγράμματοι και πένητες και ευτελείς και αφανείς» αυτοί «τους σοφούς και δυνατούς και τους τυράννους και τους επί πλούτῳ και δόξῃ κομπάζοντας ούτω κατηγωνίσαντο» κατά τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο. Δηλαδή οι αγράμματοι ψαράδες της Παλαιστίνης αντιμετώπισαν και κατήσχυαν φιλοσόφους και δεινούς ρήτορες, αυτοί οι περιφρονημένοι μπόρεσαν να επιβληθούν στους σοφούς και τους ισχυρούς. Με άλλα λόγια μια φούχτα διωκομένων χριστιανών και στα μεταγενέστερα χρόνια οι άνθρωποι της αγάπης ανάτρεψαν το αμαρτωλό κατεστημένο της αμαρτωλότητας και της αναλγησίας. Και στην περίπτωση τη δική μας τότε, τηρουμένων των αναλογιών, μια φούχτα αγωνιστών, διωκομένων από την Αγγλική Αποικιακή Διοίκηση, αγωνίστηκε, όχι με λόγια για να αποκτήσει η Κύπρος την Ελληνική ελευθερία και το Έθνος των Ελλήνων την πίστη του στη μεγάλη αποστολή του.

Θυμάμαι στα Κρατητήρια Πολεμίου, όταν κάποτε κλήθηκε ο αριθμός μου 2792 (γιατί οι κατακτητές κατάργησαν τα... ονόματα), για να παραλάβει ένα δέμα βιβλίων ρωτήθηκε από τους Άγγλους στρατιώτες:

«Πώς μπορείτε να μελετάτε μέσα στα κρατητήρια;» Στην απάντησή μου περιέγραψα την οργάνωση της ζωής μας καθημερινά, δηλαδή ότι ξεκινούσαμε κάθε πρωί με λειτουργία στην εκκλησία - παράγκα του Αγίου Ελευθερίου - ακολούθως μετά το πρόγευμα οι νέοι των 13-19 ετών παρακολουθούσαν μαθήματα στις 6 γυμνασιακές τάξεις του Γυμνασίου των κρατητηρίων από τις 8.30-1 μ.μ., ενώ οι υπόλοιποι κρατούμενοι ασχολούνταν με τη ξυλουργική, ζωγραφική κλπ. Κατόπιν, μετά το γεύμα και μια σχετική ανάπαυση, είχαμε κύκλους Αγίας Γραφής και οι νέοι μετά τους κύκλους αυτούς είχαν ποδοσφαιρικές συναντήσεις με επιστέγασμα τον Εσπερινό και τον Εθνικό Ύμνο.

Έμειναν κατάπληκτοι οι δήμειοι και ασφαλώς πείσθηκαν, ότι ο στόχος της ίδρυσης κρατητηρίων απέτυχε, γιατί οι κρατούμενοι οργάνωσαν τη ζωή τους βαλλόμενοι και κακουχούμενοι, ώστε να διατηρούν ακμαιότατο το αγωνιστικό πνεύμα και την πίστη τους στην Ελληνική Κυπριακή Ελευθερία.

Και ας μη νομισθεί, ότι το πιο πάνω πρόγραμμα των κρατητηρίων διεξαγόταν χωρίς ενοχλήσεις και ξυλοδαρμούς. Φτάνει να αναφέρω, ότι στο κρατητήριο Πολεμίου τρεις συναγωνιστές πέθαναν από τα βασανιστήρια.

Για μας τους κρατούμενους των Άγγλων ίσχυαν τα λόγια του P. Killing: «Οι αρχές είναι αρχές και ποτίζουν τους δρόμους με ρυάκια απλό αίμα» «αναμνήσιες» και τα λόγια του Martin Luther King: «Αν ένας άνθρωπος δεν ανακαλύψει κάτι, για το οποίο θα άξιζε να πεθάνει, δεν είναι ικανός να ζήσει».

Από ομιλία του στο Ντιτρόιτ 1963.

Και εμείς οι κρατούμενοι αγωνιστές της ΕΟΚΑ δεν ανακαλύψαμε απλά αυτό το κάτι, για το οποίο θα άξιζε να πεθάνουμε, αλλά το ζούσαμε από την παιδική ηλικία και περιμέναμε εκείνο που θα μας οδηγούσε στην πραγματοποίησή του. Και αυτός ήταν ο θρυλικός αρχηγός ο Γρίβας Διγενής, για τον οποίο ο αείμνηστος Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου είπε στη Βουλή των Ελλήνων (1959). Η ιστορία κάποτε θα γράψει, ότι στην Κύπρο ένας άνδρας νίκησε μια αυτοκρατορία. Και αυτός ήταν ο μυθικός Διγενής».

Γι' αυτό είναι μεγάλη ντροπή για τον Κυπριακό Ελληνισμό το γεγονός, ότι ένας αρχηγός κόμματος που βρίσκεται στη βουλή μας την 1η Ιουλίου 1988 σε ομιλία του σε νέους του κόμματος του χαρακτήρισε τους αγωνιστές της ΕΟΚΑ 1955-59 «μασκοφόρους φασίστες του Γρίβα.»

Αδυνατεί οποιοσδήποτε Έλληνας Κύπριος να αντιληφθεί αυτό το μίσος έναντι μιας επανάστασης, όπως ήταν αυτή του 1955-59, που αγκάλιασε όλο ΣΧΕΔΟΝ τον Κυπριακό Ελληνισμό. Και το περίεργο είναι, ότι άνθρωποι του κόμματος του αρχηγού αυτού τολμούν να καταθέτουν... στεφάνι στο κρησφύγετο του Γρηγόρη Π. Αυξεντίου, υπαρχηγού της ΕΟΚΑ!!

Πιο επικίνδυνοι και από τους υβριστές των οσίων και ιερών του Ελληνισμού είναι οι αδιάφοροι, οι καιροσκόποι, είναι οι χαμαιλέοντες, που, όπως είναι γνωστό είναι άχρωμοι, αναίσθητοι στις μεταβολές του περιβάλλοντος τους, ευπροσάρμοστοι, αλλάζουν χρωματισμό ανάλογα με τον ατμοσφαιρικό φωτισμό.

Οι σύγχρονοι καιροσκόποι, οι οποίοι «ρίζαν ουκ έχουσιν, οι προς καιρόν πιστεύουσι και εν καιρώ πειρασμού αφίστανται»

(Λουκά Η' 13), στο χαρτοφύλακά τους κρατάνε το Ωσαννά και την σταύρωσιν για ... παν ενδεχόμενον!

Σήμερα ο Κυπριακός Ελληνισμός τριάντα χρόνια από τη λήξη του μοναδικού, του ασύγκριτου αγώνα του για πραγματική ελευθερία, καλείται να στηριχτεί στις ιδεολογικές βολές εκείνου του αγώνα, για να επιβιώσει στη γη των προγόνων του.

Ο Θουκυδίδης στο διάλογο των Αθηναίων με τους Μηλινούς γράφει: «Κάθε συζήτηση για το σωστό και το δίκαιο δεν έχει νόημα γιατί εξίσου γνωρίζουμε και οι δυο, ότι κατά τη συζήτηση των ανθρώπινων πραγμάτων, το επιχείρημα του δικαίου αξίαν έχει, όπου ίση δύναμη υπάρχει προς επιβολήν αυτού, ότι ο ισχυρός επιβάλλει, ότι του επιτρέπει η δύναμή του και ο ασθενής παραχωρεί, ότι επιβάλλει η αδυναμία του».

Και εμείς οπλισμένοι με το δίκαιο, το απέραντο δίκαιό μας και δυναμωμένοι από τα ιδανικά εκείνα, με τα οποία θαυματούργησαν οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ θα πρέπει να δημιουργήσουμε οι επτακόσιες χιλιάδες Έλληνες της Κύπρου ένα πανίσχυρο μέτωπο, για να ενώσουμε την Κύπρο μας από τον Απόστολο Ανδρέα μέχρι την Πάφο.

Να αντιληφθούμε, ότι ο οποιοσδήποτε διάλογος με τον κατακτητή της Βόρειας Κύπρου μας θα πρέπει να συνοδεύεται από την απόφασή μας να πεθάνουμε για την ελευθερία του Ελληνικού νησιού μας.

Να αντιληφθούν οι Ελλαδίτες πολίτες, ότι ο τουρκικός σοβινισμός, αν δε λυθεί το κυπριακό σύμφωνα με τους κανόνες του δικαίου και της ηθικής, θα αντιμετωπίσουν θέματα νησιών του Αιγαίου και της Δυτικής Θράκης. Γιατί η τουρκική χούντα